

ΗΧΑΡΑΥΓΗ

Κηρυξ Της Παρουσίας του Χριστου

Η ΧΑΡΑΥΓΗ

ΕΤΟΣ 88 ον Αριθμός έκδοσης 3
Μάιος – Ιούνιος 2022

Περιεχόμενα του
παρόντος τεύχους

Dawn Bible Students Association
Η Χαραυγή
PO Box 521167
Longwood, FL 32752 U.S.A
www.dawnbible.com/gr

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Τα παράθυρα του ουρανού άνοιξαν 2

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ

Η Ελευθερία από την αμαρτία 15

Ελπίδα για το Μέλλον 18

Το υπεσχημένο Σπέρμα 21

Ο Νόμος Εκπληρώθηκε 24

Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΟΓΜΑ

Ο Κύριός μας και ο Νικόδημος 27

Όλα τα δικαιώματα κατοχυρωμένα. Παρακαλούμε να μας ενημερώσετε άμεσα για τυχόν αλλαγή της διεύθυνσής σας. Εσωκλείεται ένα έντυπο συνδρομής του περιοδικού και παρακαλείστε να το αποστείλετε σε εμάς μαζί με τη νέα σας διεύθυνση.

The Dawn - Greek Edition

May-June 2022

Πρώτα εκτυπώνονται 1934

Printed in USA

Τα παράθυρα του ουρανού άνοιξαν

*«Και αυτός που φεύγει
από τον ήχο τού φόβου,
θα πέσει στον λάκκο· και
αυτός που ανεβαίνει
μέσα από τον λάκκο, θα
πιαστεί στην παγίδα·
επειδή, οι θυρίδες από
πάνω είναι ανοιχτές, και
τα θεμέλια της γης
σειούνται.»*

— *Ησαΐας 24:18*

ΣΤΟ ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΟ
κείμενό μας, τον «φόβο»,
τον «λάκκο» και τη «παγίδα»
χρησιμοποιεί ο Προφήτης
Ησαΐας ως σύμβολα
διαφόρων θλίψεων που θα
έρχονταν στον κόσμο αυτές
τις έσχατες ημέρες.
Υποδεικνύει ότι καθώς οι
άνθρωποι προσπαθούν να
ξεφύγουν από μια δυσάρεστη
κατάσταση, θα έρθουν

αντιμέτωποι με μια άλλη. Τι αληθινή και γραφική
περιγραφή είναι αυτή της παγκόσμιας κατάστασης
σήμερα! Υπάρχουν, στην πραγματικότητα, πολλές
περισσότερες από τρεις δυσκολίες και κινδύνους από
τους οποίους προσπαθεί να ξεφύγει ένας κόσμος γεμάτος
φόβο και ταλαιπωρία, και ακόμη κι αν βρεθεί μια μερική
λύση για ένα πρόβλημα, στη θέση του εμφανίζονται
ακόμη πιο οδυνηρά.

Στην τρέχουσα παγκόσμια κατάσταση, και καθώς
πλησιάζουμε στα μισά του δρόμου του 2022, αξίζει ίσως
να σημειωθεί ότι τρία διαφορετικά, και ωστόσο σχετικά,
γεγονότα βρίσκονται στην κορυφή των πρωτοσέλιδων

ειδήσεων. Αυτό δεν σημαίνει ότι αυτά είναι ισοδύναμα με τον φόβο, τον λάκκο και την παγίδα που είπε ο Ησαΐας, αλλά δείχνουν το γεγονός ότι πολλά, αλληλένδετα προβλήματα υπάρχουν επί του παρόντος στη γη που επηρεάζουν τη συντριπτική πλειοψηφία της ανθρωπότητας με τον έναν ή τον άλλο τρόπο.

Πρώτον, υπάρχει η παρατεινόμενη πανδημία του κορωνοϊού, που τώρα μπαίνει στον τρίτο χρόνο. Αν και τα θανατηφόρα αποτελέσματά του έχουν μειωθεί σημαντικά σε πολλά μέρη του κόσμου από την άνοιξη του 2020, εξακολουθεί να έχει σημαντικό αντίκτυπο σε διάφορα τμήματα του παγκόσμιου πληθυσμού όσον αφορά τόσο τη σωματική όσο και την ψυχική υγεία.

Δεύτερον, και πολύ πιο πρόσφατα, είναι η φρίκη της ρωσικής εισβολής στην Ουκρανία, που φαινομενικά υποκινήθηκε αποκλειστικά από τον Ρώσο ηγέτη. Τη στιγμή που γράφεται αυτό το άρθρο, ενάμιση μήνα από την έναρξη της σύγκρουσης, πηγές αναφέρουν ότι από 20.000 έως 25.000 Ουκρανοί και Ρώσοι στρατιώτες έχουν σκοτωθεί, συν σχεδόν 1.500 Ουκρανοί πολίτες, αν και όλοι αυτοί οι αριθμοί είναι πιθανώς υποτιμημένοι. Επιπλέον, εκτιμάται ότι περισσότεροι από 4 εκατομμύρια Ουκρανοί έχουν εγκαταλείψει την πατρίδα τους για άλλες γύρω χώρες. Αυτοί οι αριθμοί δεν λένε τίποτα για την εκτεταμένη καταστροφή των ουκρανικών πόλεων, σπιτιών, επιχειρήσεων και άλλων περιουσιακών στοιχείων, που όλα συνέβησαν μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα. Πώς και πότε θα τελειώσει αυτή η σύγκρουση, δεν γνωρίζουμε, αλλά είναι μια ζοφερή υπενθύμιση για τις καταστροφές του πολέμου, και ειδικά για τη τραγωδία δύο εθνών που μοιράζονται τόσα πολλά όσον αφορά στην ιστορία και την πολιτιστική κληρονομιά που μάχονται μεταξύ τους.

Τρίτον, και ως επί το πλείστον αποτέλεσμα των

γεγονότων που αναφέρθηκαν παραπάνω, είναι η πρόσφατη δραματική άνοδος του πληθωρισμού και οι σχετικές αυξήσεις του κόστους των βασικών αγαθών και υπηρεσιών σε όλο τον κόσμο, είτε στο σούπερ μάρκετ, στην αντλία βενζίνης, στην αγορά ακινήτων ή τους πολλούς άλλους τομείς των καθημερινών αναγκών των ανθρώπων. Η τρέχουσα κατάσταση από αυτή την άποψη όχι μόνο βαρύνει πολύ στους μεμονωμένους καταναλωτές, αλλά επίσης, με την πάροδο του χρόνου, θα μπορούσε να οδηγήσει σε σημαντική ύφεση των οικονομιών του κόσμου, οι περισσότερες από τις οποίες ήδη αντιμετωπίζουν δυσκολίες σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό.

ΤΑ ΠΑΡΑΘΥΡΑ ΑΝΟΙΞΑΝ—ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΜΕΓΑΛΟ «ΤΑΡΑΚΟΥΝΗΜΑ»

Έχοντας κατά νου αυτές και πολλές άλλες ανησυχητικές παγκόσμιες συνθήκες, στρεφόμεθα ξανά στα λόγια του Ησαΐα. Μιλάει στο εναρκτήριο κείμενό μας για το άνοιγμα των «παραθύρων από ψηλά», και ως αποτέλεσμα, γίνεται ένα μεγάλο ταρακούνημα των «θεμελίων της γης». Ωστόσο, για να το εκτιμήσουμε σωστά αυτό, είναι απαραίτητο να συνειδητοποιήσουμε ότι το «ταρακούνημα» και η επακόλουθη καταστροφή του «παρόντος κακού κόσμου» είναι μια απόδειξη ότι ο Θεός προετοιμάζει το δρόμο για τη βασιλεία του της δικαιοσύνης, της ειρήνης, της χαράς και της ζωής που είχε υποσχεθεί. —Γαλ. 1:4· Β' Πετ. 3:10-13

Το εδάφιο 20 του κεφαλαίου 24 του Ησαΐα δηλώνει ότι η γη «θα κλονιστεί εδώ και εκεί, σαν τον μεθυσμένο, και θα μετακινηθεί σαν καλύβα». Ο λόγος που δίνεται για αυτές τις καταστροφικές δυνάμεις στη γη είναι ότι «η ανομία της θα βαρύνει επάνω της· και θα πέσει, και δεν θα σηκωθεί πλέον».

Ανεξάρτητα από το πόσο ειλικρινείς και με δίκαιη διάθεση μπορεί να είναι ορισμένοι παγκόσμιοι ηγέτες, το ξεκάθαρο γεγονός είναι ότι η κατάρρευση της παρούσας κοινωνίας, που συμβολικά περιγράφεται σε αυτή την προφητεία ως «η γη», είναι το αποτέλεσμα των συσσωρευμένων αμαρτιών των κυβερνήσεων και άλλων θεσμών που αποτελούν τον «κόσμο» όπως τον ξέρουμε. Σίγουρα αυτές οι ανομίες, η πηγή των οποίων δεν είναι λιγότερη από τον ίδιο τον Σατανά, τον «θεό αυτού του κόσμου», βαραινούν βαριά στην ανθρωπότητα σήμερα. —Β Κορ. 4:4· Αποκ. 12:9

ΣΥΓΧΥΣΗ ΚΑΙ ΑΜΗΧΑΝΙΑ

Η σύγχυση μεταξύ των ανθρώπων είναι εμφανής σε όλα τα στοιχεία της κοινωνίας. Οι παγκόσμιοι ηγέτες δίνουν μια διαρκώς αυξανόμενη μάχη για να κρατήσουν τα «κρατικά πλοία» στη ζωή, ενώ οι θρησκευτικοί ηγέτες, χριστιανοί και μη, δεν είναι σε θέση να εξηγήσουν το νόημα των γεγονότων που, για αυτούς, είναι εντελώς αντίθετα με τις προσδοκίες τους για μια διαρκώς ανοδική εξέλιξη του πολιτισμού. Είναι σίγουρα ο καιρός που προείπε ο Ιησούς όταν θα υπήρχε στη γη «θλίψη των εθνών, με αμηχανία», και όταν ο φόβος θα έκανε τις καρδιές της ανθρωπότητας να λιποψυχούν καθώς βλέπουν τα πράγματα που έρχονται στη γη. — Λουκάς 21:25,26

Αυτή ακριβώς η κατάσταση σηματοδοτεί την αρχή της προφητικώς προειπωμένης «ημέρας του Κυρίου». Περιγράφεται έτσι σε αντίθεση με τους αιώνες του παρελθόντος, κατά τους οποίους ο Θεός επέτρεψε γενικά το κακό να παραμείνει απρόκλητο και χωρίς αντίσταση όσον αφορά την παρέμβαση από την πλευρά του. Ωστόσο, τώρα, και σε αντίθεση με την ευεργετική εκδήλωση της εξουσίας της βασιλείας που πρόκειται να έρθει μετά, το χέρι του είναι στις υποθέσεις των ανθρώπων για να

ταρακουνήσει και να ξεριζώσει κάθε κατάλοιπο του κακού κόσμου του Σατανά.

Αυτός ο «κόσμος», ή η παρούσα κοινωνική τάξη, συμβολίζεται στις προφητείες της Παλαιάς Διαθήκης με τη λέξη «γη». Ο Ησαΐας έγραψε: «Η γη κατασυντρίφτηκε, η γη διαλύθηκε ολοκληρωτικά, η γη κινήθηκε υπερβολικά.» (Ησα. 24:19) Αυτές οι συμβολικές αναφορές στη γη λαμβάνουν χώρα κατά τη διάρκεια της «ημέρας του Κυρίου».

Ο προφήτης έγραψε περαιτέρω: «6 Ολολύζετε, επειδή η ημέρα τού Κυρίου πλησίασε· θάρθει σαν όλεθρος από τον Παντοδύναμο. 7 Γι' αυτό, όλα τα χέρια θα παραλύσουν, και κάθε καρδιά ανθρώπου θα διαλυθεί. 8 Και θα τρομάζουν· πόνοι και θλίψεις θα τους κατακυριεύσουν· θα είναι μέσα σε πόνο, σαν αυτή που γεννάει· θα μείνουν εκστατικοί ο ένας προς τον άλλον· τα πρόσωπά τους θα είναι φλογισμένα. 9 Δέστε, η ημέρα τού Κυρίου έρχεται, σκληρή, και γεμάτη από θυμό και φλογερή οργή, για να κάνει τη γη έρημη, και θα εξαλείψει απ' αυτή τους αμαρτωλούς της. 10 Επειδή, τα αστέρια τού ουρανού και οι αστερισμοί του δεν θα δώσουν το φως τους· ο ήλιος θα σκοτεινιάσει στην ανατολή του, και το φεγγάρι δεν θα εκπέμπει το φως του. 11 Και θα παιδεύσω τον κόσμο για την κακία του, και τους ασεβείς για την ανομία τους· και θα σταματήσω τον κομπασμό των υπερήφανων, και θα ταπεινώσω την υψηλοφροσύνη των φοβερών. 12 Θα κάνω έναν άνθρωπο περισσότερο πολύτιμον από καθαρό χρυσάφι· μάλιστα, έναν άνθρωπο περισσότερο από το χρυσάφι τού Οφείρ. 13 Γι' αυτό, θα ταράξω τούς ουρανούς, και η γη θα σειστεί από τον τόπο της, στον θυμό τού Κυρίου των δυνάμεων, και κατά την ημέρα τής φλογερής οργής του.» —Ησα. 13:6-13

Οι προφητείες της Καινής Διαθήκης σχετικά με το τέλος της παρούσας εποχής χρησιμοποιούν παρόμοια

γλώσσα. Ο Παύλος προείπε ότι στην «ημέρα του Κυρίου» θα επέλθει «αιφνίδια» ή απροσδόκητη καταστροφή στην παρούσα παγκόσμια τάξη πραγμάτων «όπως οι πόνοι τής γέννας στην έγκυο γυναίκα». (Α' Θεσ. 5:1-4) Ο Ιησούς είπε ότι «οι δυνάμεις του ουρανού θα κλονιστούν». (Λουκάς 21:26) Ο Παύλος δήλωσε ότι στο τέλος της εποχής ο Θεός θα ταρακουνήσει «όχι μόνο τη γη, αλλά και τον ουρανό». (Εβρ. 12:26) Ο «ουρανός» και η «γη» συμβολίζουν τις πνευματικές και υλικές πτυχές της παρούσας κοινωνικής τάξης και, όπως σημειώσαμε ήδη, τόσο οι πολιτικοί όσο και οι θρησκευτικοί ηγέτες αδυνατούν όλο και περισσότερο να βρουν ή να εφαρμόσουν λύσεις για τα μυριάδες προβλήματα που κλονίζουν τον πολιτισμό σήμερα.

Στο παρελθόν, τα λόγια μεγάλων εκκλησιαστικών φωστήρων, που συμβολίζονταν κατάλληλα στις προφητείες με «άστρα», είχαν την εμπιστοσύνη πολλών να έχουν κάποιο βάρος επιρροής βοηθώντας να διευθετηθούν οι διαφορές μεταξύ και εντός των εθνών. Αυτό δεν ισχύει πλέον. Το λίγο φως που μπορεί να είχαν κάποτε δεν αναγνωρίζεται πλέον καν από έναν κόσμο στον οποίο οι προηγούμενες θρησκευτικές και ηθικές νόρμες έχουν παραμεριστεί και, ως εκ τούτου, έχουν υποβαθμιστεί πολύ. Έτσι, οι δυνάμεις του συμβολικού ουρανού που έχει σχεδιαστεί για να κρατά τον κόσμο ενωμένο κλονίζονται και αποδυναμώνονται σε μεγάλο βαθμό.

Η ΘΕΣΗ ΜΑΣ

Ο κόσμος σήμερα υποφέρει, αιμορραγεί και είναι γεμάτος φόβο. Ωστόσο, δεν εφιστούμε την προσοχή σε αυτήν την κατάσταση ως απαισιόδοξοι, αλλά ως αισιόδοξοι, λόγω της εμπιστοσύνης μας στις υποσχέσεις του Θεού για την εγκαθίδρυση μιας νέας παγκόσμιας

τάξης του Ουρανού που θα βρίσκεται υπό τη δίκαιη διακυβέρνηση του Χριστού. Η σημερινή αποτυχία του ανθρώπου είναι πολύ εμφανής. Ήταν ένας μακρύς, κατηφορικός δρόμος από την Εδέμ μέχρι τώρα, και σύντομα θα φτάσει στο αποκορύφωμα του χάους και της καταστροφής — αλλά αυτό δεν είναι το τέλος!

Αντίθετα, αυτά τα γεγονότα σηματοδοτούν μια νέα αρχή ακριβώς πέρα από τις σημερινές δυσκολίες. Θα είναι η αρχή μιας χιλιόχρονης «ημέρας» που, προτού ολοκληρωθεί το έργο της, θα δει την ανθρωπότητα να αποκαθίσταται στην τελειότητα της ζωής, με την ένδοξη προοπτική να ζήσει με ειρήνη και χαρά για πάντα στη γη. (Ιερ. 23:5· Β' Πέτ. 3:8-10· Αποκ. 5:9,10· 20:6) Μόνο εκείνοι που επί του παρόντος αναφέρεται από τον Παύλο ως «αδελφοί» γνωρίζουν αυτό το ένδοξο νόημα των καιρών που ζούμε. Αυτό συμβαίνει επειδή «δεν είναι στο σκοτάδι, ώστε εκείνη η ημέρα» να τους καταφτάσει ως «κλέφτης τη νύχτα».—Α' Θεσ. 5:1-4

«Όλοι εσείς είστε γιοι τού φωτός και γιοι τής ημέρας», συνέχισε ο Παύλος, και δεν είστε «της νύχτας ούτε του σκότους». (εδ. 5) Πράγματι, ο Κύριος είναι πολύ ευγενικός προς τους «αδελφούς», την πνευματική του οικογένεια, γιατί τους αποκαλύπτει το νόημα της θλίψης και της στενοχώριας που τους περιβάλλει και που γεμίζει με φόβο τις καρδιές των ανθρώπων.

Σχετικά με αυτήν την ιδιαίτερη φροντίδα του Κυρίου κατά τη διάρκεια των θλίψεων που σχετίζονται με μια ετοιμοθάνατη παγκόσμια τάξη πραγμάτων, ο Ντίβιντ έγραψε: «1 Ο ΘΕΟΣ είναι καταφυγή μας και δύναμη, βοήθεια ετοιμότατη μέσα στις θλίψεις. 2 Γι' αυτό, δεν θα φοβηθούμε και αν η γη σαλευτεί, και τα βουνά μετατοπιστούν στο μέσον των θαλασσών· 3 και αν ηχούν και ταραάζονται τα νερά τους· και τα βουνά σείονται εξαιτίας τής έπαρσής τους.» — Ψαλμ. 46:1-3

Όντας διαφωτισμένοι και ενισχυμένοι από τις προφητείες και τις υποσχέσεις των Γραφών, δεν είμαστε μόνο σε θέση να σηκώνουμε τα κεφάλια μας και να χαιρόμαστε σε αυτούς τους δύσκολους καιρούς, αλλά είμαστε επίσης σε θέση να παρηγορούμε τους άλλους. (Λουκάς 21:28) Αυτό μας προτρέπουν να κάνουμε. Για παράδειγμα, μεγάλο μέρος του 34ου κεφαλαίου της προφητείας του Ησαΐα είναι περιγραφικό της σημερινής δυστυχίας στον κόσμο. Στη συνέχεια ακολουθεί το 35ο κεφάλαιο, το οποίο παρουσιάζει μια όμορφη εικόνα της φωτεινής έκβασης αυτής της εποχής φόβου, αγωνίας και αμηχανίας. Στο 4ο εδάφιο αυτού του κεφαλαίου διαβάζουμε: «Πείτε στους φοβισμένους στην καρδιά: Γίνετε ισχυροί, μη φοβάστε· δέστε, ο Θεός σας θάρθει με εκδίκηση, ο Θεός με ανταπόδοση· αυτός θάρθει, και θα σας σώσει.»

Αυτό είναι το ευλογημένο μήνυμα που βοήθησε να αφαιρέσουμε τον φόβο από τις καρδιές μας καθώς κοιτάμε έναν κόσμο μπερδεμένο και που υποφέρει, και εδώ καλούμαστε να το κάνουμε γνωστό σε άλλους. Μπορούμε να το κάνουμε αυτό χρησιμοποιώντας κάθε ευκαιρία που έχουμε για να εξηγήσουμε σε όσους πεινούν και διψούν για δικαιοσύνη τον πραγματικό λόγο για την αγωνία του παρόντος κόσμου—ότι είναι η ημέρα της εκδίκησης του Κυρίου για την τρέχουσα παγκόσμια τάξη πραγμάτων υπό την κυριαρχία του Σατανά.

Ωστόσο, το μήνυμά μας θα απέχει πολύ από αυτό που θέλει ο Κύριος να είναι, εκτός κι αν εξηγήσουμε επίσης ότι ο σκοπός για τον οποίο ο Θεός εκδηλώνει τώρα την οργή του είναι ότι, όταν η παρούσα τάξη κλονιστεί πλήρως και παραμεριστεί, θα προσφέρει στους ανθρώπους αιώνια σωτηρία μέσω της βασιλείας του Χριστού. Ενώ ο Κύριος έρχεται «με εκδίκηση», έρχεται επίσης να «σε σώσει». Τι ευλογημένη και πλήρης σωτηρία θα είναι

αυτή, όπως μας επισημάνθηκε στα υπόλοιπα εδάφια του κεφαλαίου!

«5 Τότε, τα μάτια των τυφλών θα ανοιχτούν, και τα αυτιά των κουφών θα ακούσουν. 6 Τότε, ο χωλός θα πηδάει σαν ελαφίνα, και η γλώσσα τού μογιλάλου θα ψάλλει...8 Και εκεί θα υπάρχει λεωφόρος, και δρόμος, και θα ονομαστεί: Άγιος δρόμος· και ο ακάθαρτος δεν θα περάσει απ' αυτόν, αλλά θα είναι γι' αυτούς· ο διαβάτης και οι μωροί δεν θα πλανιούνται. 9 Λιοντάρι δεν θα είναι εκεί, και αρπαχτικό θηρίο δεν θα ανέβει εκεί· δεν θα βρεθεί εκεί· αλλά, οι λυτρωμένοι θα περπατούν εκεί. 10 Και οι λυτρωμένοι τού Κυρίου θα επιστρέψουν, και θάρθουν στη Σιών με αλαλαγμό· και αιώνια ευφροσύνη θα είναι επάνω στο κεφάλι τους· θα απολαύσουν αγαλλίαση και ευφροσύνη· ενώ η λύπη και ο στεναγμός θα φύγουν.» — Ις. 35:5-10

ΟΙ ΘΛΙΨΕΙΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΟΙ ΧΑΡΕΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

Πολλές από τις προφητείες που περιγράφουν τα δεινά της ημέρας της εκδίκησης του Θεού ακολουθούνται από μια όμορφη περιγραφή των ευλογιών της βασιλείας του Χριστού. Έτσι, απεικονίζοντας τα σκοτεινά σύννεφα του «καιρού της θλίψης» οι προφήτες αποκαλύπτουν επίσης την «θετική πλευρά» τους. Αυτή η αλληλουχία σκέψης βρίσκεται στο 24ο και 25ο κεφάλαιο του Ησαΐα.

Παραθέσαμε ήδη αρκετά από το 24ο κεφάλαιο σχετικά με τις άκαρπες προσπάθειες των ανθρώπων να ξεφύγουν από τα δεινά που τους έρχονται, και για το ταρακούνημα της συμβολικής γης. Τότε είναι στο 25ο κεφάλαιο που βρίσκουμε τη δίκαια βασιλεία του Κυρίου να περιγράφεται συμβολικά ως «βουνό», σχετικά με το οποίο παραθέτουμε παρακάτω.

«6 Και επάνω σε τούτο το βουνό, ο Κύριος των δυνάμεων θα κάνει σε όλους τούς λαούς ευωχία από

παχιά, ευωχία από κρασιά στον τρύγο τους, από παχιά γεμάτα μυελό, από καθαρισμένα κρασιά επάνω στον τρυγητό. 7 Και στο βουνό τούτο θα αφανίσει το πρόσωπο του περικαλύμματος εκείνου που περισκεπάζει όλους τούς λαούς, και το κάλυμμα, αυτό που σκεπάζει όλα τα έθνη. 8 Θα καταπιεί τον θάνατο με νίκη· και ο Κύριος ο Θεός θα σφουγγίσει τα δάκρυα από όλα τα πρόσωπα· και θα εξαλείψει το όνειδος αυτού τού λαού από ολόκληρη τη γη· επειδή, ο Κύριος μίλησε. 9 Και κατά την ημέρα εκείνη θα πουν: Δέστε, αυτός είναι ο Θεός μας· τον περιμέναμε, και θα μας σώσει· αυτός είναι ο Κύριος· τον περιμέναμε· θα χαρούμε και θα ευφρανθούμε στη σωτηρία του.» — Ησα. 25:6-9

Πόσο χαρούμενοι είμαστε που εκτός από τις ευλογίες της ευημερίας, της υγείας και της ζωής που θα παρέχονται μέσω των υπηρεσιών της βασιλείας, θα καταστραφεί το «πρόσωπο του περικαλύμματος εκείνου που περισκεπάζει όλους τούς λαούς, και το κάλυμμα, αυτό που σκεπάζει όλα τα έθνη». Αυτό το «περικάλυμμα» και το «πέπλο» («κάλυμα») φαίνεται ξεκάθαρα να αναφέρονται στην εκτυφλωτική επιρροή του Σατανά, του μεγάλου απατεώνα της ανθρωπότητας. Είναι ο «θεός αυτού του κόσμου» που «τύφλωσε τον νού» των ανθρώπων. — Β' Κορ. 4:4

Ωστόσο, όταν οι ευλογίες του Θεού αρχίσουν να ρέουν εκ του «βουνού» του Κυρίου, ο Σατανάς θα δεσμευτεί, καθιστώντας τον ανίσχυρο. Αντί η σκοτεινή επιρροή της κακής διακυβέρνησής του να εμποδίζει τους ανθρώπους να γνωρίσουν τον Θεό, η γνώση της θείας δόξας θα γεμίσει ολόκληρη τη γη «όπως τα νερά σκεπάζουν τη θάλασσα». — Αποκ. 20:1,2· Αββακ. 2:14

Το δέσιμο του Σατανά θα οδηγήσει επίσης στην απομάκρυνση του «όνειδους» του λαού του Θεού. Μέσω των πεσόντων και συχνά ασυνείδητων παραγόντων του, ο Σατανάς εναντιώθηκε και καταδίωξε τον λαό του Θεού

σε όλους τους αιώνες. Για αυτόν τον λόγο, οι δίκαιοι υπέφεραν, αλλά και αυτό θα αλλάξει. Με τον Σατανά δεμένο και τελικά να καταστραφεί, οι δίκαιοι θα «ανθίσουν» και γι' αυτούς θα υπάρχει «αφθονία ειρήνης» για πάντα.—Ψαλμ. 72:7

Δεν είναι περίεργο που η χαρούμενη απάντηση του λαού στις ευλογίες του βασιλείου θα είναι: «Αυτός είναι ο Κύριος, τον περιμέναμε, θα χαρούμε και θα ευφρανθούμε για τη σωτηρία του». Ο ίδιος λαός παριστάνεται στο Ησαΐα 26:12,13 να λέει, «Κύριε, θα δώσεις σε μας ειρήνη· επειδή, εσύ έκανες και όλα μας τα έργα για μας. Κύριε, ο Θεός μας, άλλοι κύριοι, εκτός από σένα, εξουσίασαν επάνω μας· αλλά, τώρα, μόνον με σένα θα αναφέρουμε το όνομά σου.».

Ένας από τους «άλλους άρχοντες» (κύριους) που κυριάρχησε σε μεγάλο μέρος του κόσμου της ανθρωπότητας είναι ο θεός της υπερηφάνειας και της αυτο-επίτευξης. Η άποψη της συντριπτικής πλειοψηφίας, ακόμη και εκείνων που ομολογούν ότι πιστεύουν στη Βίβλο, είναι ότι ό,τι ειρήνη και δικαιοσύνη μπορεί να εδραιωθεί στη γη, θα επιτευχθεί με ανθρώπινες προσπάθειες. Μόνο εκείνοι στους οποίους δόθηκε να γνωρίσουν τα μυστήρια της βασιλείας του Θεού απηλλάχθησαν από αυτόν τον θεό της αυτο-επίτευξης. Αυτοί γνωρίζουν ότι η μόνη ελπίδα για τον κόσμο βρίσκεται στην υπόσχεση ότι ο «ζήλος τού Κυρίου των δυνάμεων θα το εκτελέσει». —Ησα. 9:7

Όταν οι ευλογίες της βασιλείας αρχίσουν να ρέουν στους ανθρώπους, θα αναγνωρίσουν γρήγορα την αδυναμία των πρώην «κυρίων» τους και θα χαρούν στον αληθινό Θεό της σωτηρίας τους. Πόσο υπέροχο είναι να το γνωρίζεις αυτό εκ των προτέρων και να μπορείς να πεις σε έναν κόσμο γεμάτο φόβο: «Μη φοβάσαι», γιατί όσο οι προσπάθειες των ανθρώπινων ηγετών σου θα

συνεχίσουν να αποτυγχάνουν, ο Θεός του ουρανού, μέσω του διορισμένου Χριστού, «θα έρθει και θα σε σώσει», όχι μόνο από τον παρόντα καιρό στενοχώρας και θλίψης, αλλά και από τον θάνατο και τον τάφο—γιατί θα «καταπιεί τον θάνατο στη νίκη» και «θα σκουπίσει τα δάκρυα από όλα τα πρόσωπα».

Έτσι, ενώ τα σύννεφα της καταιγίδας συγκεντρώνονται και γίνονται όλο και πιο δυσοίωνα και απειλητικά, δεν θα φοβηθούμε, αλλά θα μας θυμίζουν τα λόγια του Ιησού: «Και όταν αυτά αρχίσουν να γίνονται, ανασηκωθείτε και σηκώστε ψηλά τα κεφάλια σας· επειδή, πλησιάζει η απολύτρωσή σας.» (Λουκάς 21:28) Αυτό δεν σημαίνει ότι χαιρόμαστε που βλέπουμε τον ανθρώπινο πόνο να αυξάνεται. Μάλλον, η χαρά μας έγκειται στο γεγονός ότι σύντομα θα τελειώσει αυτή η περίοδος των μεγάλων θλίψεων. Τότε «ο θάνατος δεν θα υπάρχει πλέον· ούτε πένθος ούτε κραυγή ούτε πόνος δεν θα υπάρχουν πλέον· επειδή, τα πρώτα παρήλθαν». —Αποκ. 21:4

Το παρόν καταστροφικό πρόβλημα είναι σαν το μαχαίρι του χειρουργού που αφαιρεί έναν κακοήγη όγκο που σκοτώνει τον ασθενή. Κάτω από την κυριαρχία του Σατανά, η αμαρτία και ο εγωισμός δημιούργησαν μια κοινωνική τάξη που, αν επιτρεπόταν να συνεχιστεί, αργά ή γρήγορα θα οδηγούσε στην καταστροφή της ίδιας της ανθρώπινης φυλής. Ωστόσο, ο Θεός έχει τον πλήρη έλεγχο και, όπως υποσχέθηκε στις Γραφές, επεμβαίνει ακριβώς την κατάλληλη στιγμή για να σώσει τους ανθρώπους, και γι' αυτό μπορούμε να χαρούμε.

Μπορούμε να χαιρόμαστε που ο Θεός θα απαντήσει σύντομα στην προσευχή που έκαναν εκατομμύρια τα τελευταία δύο χιλιάδες χρόνια, «έλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς». (Ματθ. 6:10) Μια πιο λεπτομερής έκφραση αυτού του ίδιου συναισθήματος περιέχεται σε μια προσευχή του

Δαβίδ, η οποία λέει:

«1 Ο ΘΕΟΣ να μας σπλαχνιστεί, και να μας ευλογήσει! Να επιλάμψει επάνω μας το πρόσωπό του. (Διάψαλμα). 2 Για να γνωριστεί στη γη ο δρόμος σου, σε όλα τα έθνη η σωτηρία σου. 3 Ας σε υμνούν οι λαοί, Θεέ· ας σε υμνούν όλοι οι λαοί. 4 Ας ευφρανθούν και ας αλαλάξουν τα έθνη· επειδή, θα κρίνεις τούς λαούς με ευθύτητα, και θα οδηγήσεις τα έθνη στη γη. (Διάψαλμα). 5 Ας σε υμνούν οι λαοί, Θεέ, ας σε υμνούν όλοι οι λαοί. 6 Η γη θα δίνει τον καρπό της· θα μας ευλογήσει ο Θεός, ο Θεός μας. 7 Θα μας ευλογήσει ο Θεός, και θα τον φοβηθούν όλα τα πέρατα της γης.» — Ψαλμ. 67:1-7

Όταν αυτή η προσευχή απαντηθεί, οι άνθρωποι θα ξέρουν ότι το άνοιγμα των «παραθύρων από ψηλά» δεν θα προκαλέσει πλέον το ταρακούνημα που έχει ως αποτέλεσμα τον «φόβο», τον «λάκκο» και την «παγίδα» ούτε τη μάστιγα μιας παγκόσμιας πανδημίας, τις καταστροφές του πολέμου ή την αγωνία της οικονομικής αβεβαιότητας.. Αντίθετα, θα υπάρξει τότε το άνοιγμα ενός άλλου ένδοξου «παραθύρου», με αποτέλεσμα την αιώνια χαρά της ανθρωπότητας. Σε όσους υπακούουν πρόθυμα στους δίκαιους νόμους της βασιλείας, η Αγία Γραφή υπόσχεται ότι ο Θεός «θα σας ανοίξει τους καταρράκτες του ουρανού και θα σας εκχέει την ευλογία, ώστε να μη επαρκεί τόπος γι' αυτή». (Μαλ. 3:10) Ας συνεχίσουμε να προσευχόμαστε για εκείνη τη λαμπρή ημέρα! ■

Η Ελευθερία από την αμαρτία

Εδάφια κλειδιά:
*«Επειδή, αν έχουμε
γίνει σύμφυτοι μαζί του
ως προς την ομοιότητα
του θανάτου του, κατά
συνέπεια θα είμαστε
και ως προς την
ομοιότητα της
ανάστασης.»*
— *Ρωμαίους 6:5*

Επιλεγμένα εδάφια:
Ρωμαίους 6:1-14

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ
εξαπάτησης της Εύας και της
ανυπακοής του Αδάμ
τρώγοντας τον απαγορευμένο
καρπό μέχρι σήμερα, η
αμαρτία αποτελεί μέρος της
εμπειρίας της ανθρωπότητας.
Στο σημερινό μάθημα, ο
Παύλος απευθύνεται στους
μαθητές του Κυρίου που με
τη χάρη του Θεού βαπτίστηκαν
στο θάνατο του Χριστού και
έλαβαν το Άγιο Πνεύμα.

Αυτοί δεν μπορούν πλέον να
πράττουν πρόθυμα την αμαρτία επειδή, ως αφιερωμένοι
πιστοί, βαδίζουν σε μια καινούργια ζωή, η οποία, μεταξύ
άλλων, απαιτεί πειθαρχία στον αγώνα ενάντια στην
άσκηση της αυτοβούλησης. Δεν μπορούν, επομένως, να
συμμετέχουν σε εκείνες τις δραστηριότητες που
εξυπηρετούν την ικανοποίηση των πεσμένων ανθρώπινων
ορέξεων.— Ρωμ. 6:1-4

Το εδάφιο-κλειδί και τα επιλεγμένα εδάφιά μας
επιβεβαιώνουν ότι ο Ιησούς έλαβε υψηλή, ουράνια ανταμοιβή

για υπακοή θυσία της ζωής του σύμφωνα με το θέλημα του Θεού. Παρόμοια, ως αφιερωμένοι ακόλουθοι του Κυρίου μας, εάν είμαστε πιστοί μέχρι θανάτου, μπορούμε να έχουμε τη μεγάλη ελπίδα να είμαστε ενωμένοι μαζί του στην ένδοξη πρώτη ανάσταση. Τότε θα λάβουμε την εξουσία να βοηθήσουμε τον Χριστό Ιησού να ευλογήσει την ανθρώπινη οικογένεια όταν ο Σατανάς δεθεί και ακολουθήσει μια δίκαιη κυβέρνηση κατά τη διάρκεια της ένδοξης βασιλείας. — Αποκ 3:21· 20:6; 21:1-7

Επί του παρόντος, ως ατελή δείγματα της ανθρωπότητας, ακόμη και οι αναγεγεννημένοι εν Πνεύματι Αγίω έχουν συνειδητοποιήσει ότι είναι δυνατό να “καταληφθεί” κάποιος από την αμαρτία, είτε ακούσια είτε εκούσια, η οποία θα μπορούσε να έχει τη δυνατότητα για τις χειρότερες συνέπειες. Όταν συμβαίνει αυτό, μια τέτοια απόκλιση από τις αρχές της ευσέβειας πρέπει να αναγνωριστεί και πρέπει να μετανοήσουμε, εάν θέλουμε να αποκατασταθούμε στην εύνοια του Θεού. Η προσευχή και το γέμισμα του μυαλού μας με ιερές σκέψεις μπορεί να είναι αποτελεσματικά εργαλεία για την πρόληψη ή την καταπολέμηση των επιπτώσεων της αμαρτίας στη ζωή μας. Το σώμα της αμαρτίας προέρχεται από την ατέλεια που επικράτησε στους πρώτους μας γονείς στον Κήπο της Εδέμ εξαιτίας της αδυναμίας τους να ακούσουν τις απαιτήσεις του Θεού για ζωή. Ωστόσο, το επακόλουθο εξιλεωτικό έργο του Ιησού άνοιξε τον δρόμο για την αποκατάσταση της ανθρωπότητας κατά τη διάρκεια των «καιρών της αποκατάστασης». — Πράξεις 3:20,21

Το προνόμιό μας να σταυρωθούμε με τον Χριστό μέσω του βαπτίσματος στο θάνατό του είναι μια περαιτέρω πτυχή της θείας διευθέτησης με την οποία θα εξαλειφθούν οι κακές συνέπειες της αμαρτίας. Με το ατελές σώμα μας δεν μπορούσαμε να προσφέρουμε τίποτα στον Κύριο με τον τρόπο μιας αποδεκτής θυσίας, αλλά ως συνεργάτες με τον Ιησού στη «διακονία της συμφιλίωσης», ο Θεός μας θεωρεί

ότι περάσαμε από τον θάνατο στη ζωή. (Β Κορ. 5:17,18) Εάν είμαστε «νεκροί» με τον Χριστό, ο Παύλος δηλώνει ότι έχουμε απαλλαγεί από την καταδίκη της αμαρτίας και, με την εξουσία του Λόγου του Θεού, έχουμε το προνόμιο να θεωρούμε τους εαυτούς μας ως συμμετέχοντες στις καλύτερες θυσίες του μεγάλου εξιλεωτικού έργου του Χριστού. — Ρωμ. 6:6-14· Εβρ. 9:23

«Τέλος, αδελφοί μου, όσα είναι αληθινά, όσα είναι σεμνά, όσα είναι δίκαια, όσα είναι καθαρά, όσα είναι προσφιλή, όσα έχουν καλή φήμη, αν υπάρχει κάποια αρετή, και αν υπάρχει κάποιος έπαινος, αυτά να συλλογίζεστε.» (Φιλ. 4:8) Είθε να επιδεικνύουμε επιμέλεια στον καθημερινό μας «περίπατο» και μια ευλαβική στάση απέναντι στον Χριστό, όπως υποδηλώνεται από το προηγούμενο εδάφιο της Αγίας Γραφής. Έτσι, μπορεί να έχουμε το προνόμιο να συμμετάσχουμε στο μελλοντικό έργο της αποκατάστασης όλων όσων είχαν χαθεί προηγουμένως στον Αδάμ όταν ολοκληρωθεί το έργο της ανάστασης. — Αποκ. 21:4 ■

Ελπίδα για το Μέλλον

Εδάφιο κλειδί:
«Επειδή, θεωρώ ότι τα παθήματα του παρόντα καιρού δεν είναι άξια να συγκριθούν με τη δόξα που πρόκειται να αποκαλυφθεί σε μας.»
— **Ρωμαίους 8:18**

Επιλεγμένα εδάφια:
Ρωμαίους 8:18-30

ΑΝ ΚΑΙ ΤΑ αποτελέσματα της αμαρτίας υπάρχουν από την αυγή της ιστορίας της ανθρωπότητας, το Ευαγγέλιο, για τα οποία έχει ο Θεός ένα σχέδιο για την εξάλειψη της αδικίας, αποκαλύφθηκε κατά την εποχή της Παλαιάς Διαθήκης. «Προβλέποντας, μάλιστα, η γραφή ότι ο Θεός ανακηρύσσει δίκαιους τους ανθρώπους από τα έθνη με

την πίστη, προανήγγειλε στον Αβραάμ, ότι: “Σε σένα θα ευλογηθούν όλα τα έθνη”» — Γαλ. 3:8

Το μέσο ή η μέθοδος με την οποία αυτό θα επιτευχθεί είναι μέσω του Σπέρματος του Αβραάμ. (Γέν. 12:1-3· 28:14) Πολλά αξιόλογα άτομα της Παλαιάς Διαθήκης πίστευαν ότι θα δημιουργηθεί μια δίκαιη κυβέρνηση κατά τη διάρκεια της ζωής τους. Ωστόσο, ο θεϊκός σκοπός ήταν η εκπλήρωσή του να πραγματοποιηθεί κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Θεού υπό την ηγεσία του Χριστού και της Εκκλησίας του. — Εβρ. 11:39,40· Gal. 3:29

Οι αφιερωμένοι ακόλουθοι του Κυρίου μας Ιησού προσκλήθηκαν να συμμετάσχουν σε αυτήν την υπέροχη διάταξη για το μέλλον, εκπληρώνοντας τις απαιτούμενες προϋποθέσεις. «Και αν είμαστε παιδιά, είμαστε και κληρονόμοι· κληρονόμοι μεν του Θεού, συγκληρονόμοι

δε του Χριστού· αν συμπάσχουμε, για να γίνουμε και συμμέτοχοι της δόξας του.» — Ρωμ. 8:17

Το εδάφιο-κλειδί μας υποστηρίζει ότι οι δύσκολες δοκιμασίες που βιώνουμε κατά τη διάρκεια της επίγειας παραμονής μας ωχριούν σε σύγκριση με τη μελλοντική δόξα και την υψηλή εξύψωση που θα λάβουμε εάν αποδειχθούμε «πιστοί μέχρι θανάτου». (Αποκ. 2:10) Πόσο ενθαρρυντικό είναι, λοιπόν, να συνειδητοποιούμε ότι όλα τα σημερινά μας προβλήματα και θλίψεις καθώς προσπαθούμε να μιμηθούμε το παράδειγμα του Κυρίου μας, θα ωχριούν σε σύγκριση με τις τιμές που μας περιμένουν για να υπομείνουμε υπομονετικά τις δοκιμασίες που επιτρέπει ο Θεός. Θα υπάρξει ένα θαυμάσιο και ένδοξο αποτέλεσμα για εμάς προσωπικά, καθώς και για όλη την ανθρωπότητα, όταν ο Σατανάς δεν είναι πλέον ο άρχων του παρόντος κακού κόσμου τούτου.

Ένα σημαντικό μάθημα που πρέπει να εκτιμηθεί και να εσωτερικευτεί από τον λαό του Θεού είναι ότι η λήψη της εύνοιάς του δεν μας απαλλάσσει από προβλήματα σε αυτόν τον αμαρτωλό κόσμο. Μερικές φορές, καθώς βιώνουμε στενοχώρια, είναι δύσκολο για τη σάρκα μας να τη δεχτεί ως κάτι που να μην εισήκουσε ο Κύριος για την αιώνια πνευματική μας ευημερία. Ωστόσο, είμαστε βέβαιοι ότι τα πάντα συνεργούν για το καλό εκείνων που έχουν κληθεί και εκλεγεί, όσο κι αν η σάρκα μας μπορεί να «σειστεί» καθώς συμβαίνουν απρόβλεπτες δοκιμασίες. Πράγματι, μας υπόσχονται θλίψεις στον κόσμο, αλλά ότι εν Χριστώ θα έχουμε ειρήνη. — Ρωμ. 8:28· Ιωάννης 14:27· 16:33

Μπορεί μερικές φορές να ταυτίζουμε την ειρήνη με την απουσία δυσκολιών και να νιώθουμε ότι οι δοκιμασίες δεν μας κάνουν καλό. Ωστόσο, πρέπει να στοχαζόμαστε και να διεκδικούμε τις πολύτιμες υποσχέσεις της Γραφής που παρέχουν τη διαβεβαίωση ότι ο Αρχηγός της

σωτηρίας μας θα μας οδηγήσει στο επιθυμητό μας καταφύγιο. Μας αγαπά και μας έχει δώσει ένα παράδειγμα προς μίμηση, το οποίο θα μας ενδυναμώνει σε κάθε δοκιμασία που μπορεί να συναντήσουμε. Αλήθεια, «Τι φίλο έχουμε στον Ιησού», τον μεγάλο μας βαστάζοντα τα βάρη μας. — Ρωμ. 8:10-28

Πόσο καθησυχαστική είναι η πεποίθησή μας ότι αν συνεχίσουμε να υπακούμε σε ορθές εντολές και αρχές που περιγράφονται στις Γραφές, θα λάβουμε τις πιο εκλεκτές ευλογίες του Θεού που θα δοθούν σε εκείνους που αποδεικνύονται κάτι παραπάνω από νικητές. — Ρωμ. 8:31 ■

Το υπεσχημένο Σπέρμα

Εδάφιο κλειδί: «Και αν είστε τού Χριστού, άρα είστε σπέρμα τού Αβραάμ, και σύμφωνα με την υπόσχεση κληρονόμοι.» — Γαλατάς 3:29

Επιλεγμένα εδάφια: Γαλατάς 3:15-29

ΚΑΘΕ ΦΟΡΑ ΠΟΥ Ο Θεός καλεί κάποιον για την υπηρεσία του, έχει συγκεκριμένο σκοπό ή αντικείμενο στο μυαλό του, όπως έκανε με τον Αβραάμ. Αυτός ο πιστός πατριάρχης έλαβε εντολή να εγκαταλείψει τη γενέτειρά του για μια ζωή χωρισμού από τις ειδωλολατρικές

επιρροές της. Είχε επίσης μεγάλη επιρροή στα παιδιά του, και αργότερα στο έθνος του Ισραήλ, λόγω μιας υπόσχεσης που έλαβε η οποία έδειχνε ότι ανταποκρινόμενος υπάκουα σε αυτό το κάλεσμα, όλες οι οικογένειες της γης θα ευλογηθούν. — Γεν. 12:3

Ως φυσικοί απόγονοι του Αβραάμ, δόθηκε στον Ισραήλ η πρώτη ευκαιρία να χαρακτηριστεί ως το μέσο του Θεού για την ευλογία της ανθρώπινης οικογένειας. Η υπακοή στη Διαθήκη του Νόμου θα είχε προετοιμάσει το έθνος να δεχτεί τον Χριστό όταν έρθει, και μέσω της πίστης, να ενωθεί μαζί του για να γίνει το σπέρμα της υπόσχεσης. Ο Θεός τους είπε: «Τώρα, λοιπόν, αν πραγματικά υπακούσετε στη φωνή μου, και φυλάξετε τη διαθήκη μου, θα είστε σε μένα ο εκλεκτός λαός από όλους τούς λαούς· επειδή, δική μου είναι ολόκληρη η γη· και εσείς θα είστε σε μένα βασίλειο ιεράτευμα, και

έθνος άγιο.» — Έξοδος. 19:5,6

Ο Παύλος, υπό τη φώτιση του Αγίου Πνεύματος, μας παρέχει πολλή κατανόηση σχετικά με το πώς θα πραγματοποιηθεί αυτή η προαναφερθείσα ευλογία. Αναφέρεται στο γεγονός ότι ως αποτέλεσμα της τέλει υπακοής του Ιησού καθ' όλη τη διάρκεια της επίγειας διακονίας του, έχει εκπληρωθεί η Διαθήκη του Νόμου. — Ρωμ. 10:4· Κολ. 2:14

Επιπλέον, ο Παύλος μας υπενθυμίζει ότι ο Νόμος που παρασχέθηκε στο Όρος Σινά μέσω του Μωυσή προστέθηκε πάνω από τετρακόσια χρόνια μετά την υπόσχεση του Θεού στον Αβραάμ. Ο Νόμος δόθηκε για να δείξει ότι η αμαρτία είχε εξευτελιστική επίδραση στην ανθρώπινη οικογένεια, καθώς και για να καταδείξει στους Ισραηλίτες και σε όλους τους άλλους την αδυναμία οποιουδήποτε ατελούς ανθρώπου να τηρήσει τις θεϊκές απαιτήσεις για να αποκτήσει ζωή στη γη. Ωστόσο, σε όλη αυτή την περίοδο, η αρχική Αβρααμική Διαθήκη συνέχισε να ισχύει και οι ευλογίες που θα συγκεντρωθούν θα πραγματοποιηθούν κατά τη διάρκεια της βασιλείας της δικαιοσύνης του Θεού, όταν ο Σατανάς θα είναι δεσμευμένος και ανίκανος να εξαπατήσει την ανθρωπότητα. — Γαλ. 3:16-19· Αποκ. 20:2,3

«24 Όστε, ο νόμος έγινε παιδαγωγός μας στον Χριστό, για να ανακηρυχθούμε δίκαιοι διαμέσου τής πίστεως· 25 τώρα, όμως, που ήρθε η πίστη, δεν είμαστε πλέον κάτω από παιδαγωγό. 26 Επειδή, όλοι είστε γιοι του Θεού διαμέσου τής πίστεως στον Ιησού Χριστό. 27 Δεδομένου ότι, όσοι βαπτιστήκατε στον Χριστό, ντυθήκατε τον Χριστό. 28 Δεν υπάρχει πλέον Ιουδαίος ούτε Έλληνας· δεν υπάρχει δούλος ούτε ελεύθερος· δεν υπάρχει αρσενικό και θηλυκό· επειδή, όλοι εσείς είστε ένας στον Ιησού Χριστό.» — Γαλ. 3: 24-28

Το εδάφιο-κλειδί μας επιβεβαιώνει ότι όλοι οι αφιερωμένοι πιστοί σε αυτήν την Εποχή του Ευαγγελίου που συμμορφώνονται με τις προϋποθέσεις της μαθητείας, μέσω του βαπτίσματος στο θάνατο του Χριστού και της αφοσιώσεως στην τήρηση της διαθήκης της θυσίας τους, θα είναι μέρος αυτού του πνευματικού σπέρματος που θα ευλογήσει όλη την ανθρωπότητα στην πλησιάζουσα βασιλεία του Θεού.

Τι προνόμιο έχουμε να κατανοήσουμε το θαυμάσιο σχέδιο του Θεού για την αποκατάσταση της ανθρωπότητας από τις καταστροφικές συνέπειες της αμαρτίας σε αυτόν τον παρόντα κακό κόσμο. Εάν είμαστε πιστοί, θα έχουμε επίσης το ένδοξο προνόμιο να είμαστε στην παρουσία του Ιησού, του «Βασιλιά των βασιλιάδων», σε όλη την αιωνιότητα.—Αποκ. 17:14 ■

Ο Νόμος Εκπληρώθηκε

Εδάφιο κλειδί: «Επειδή, ολόκληρος ο νόμος εκπληρώνεται σε έναν λόγο, σε τούτον: «Θα αγαπάς τον πλησίον σου σαν τον εαυτό σου»»

— Γαλατάς 5:14

*Επιλεγμένα εδάφια:
Γαλάτες 5:1-15*

ΣΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ
μάθημα, ο Παύλος γράφει στους αδελφούς στη Γαλατία, μια περιοχή που περιείχε έναν αριθμό εκκλησιών που δεν ήταν εβραϊκής προελεύσεως που αναπτύχθηκαν ως αποτέλεσμα των

ιεραποστολικών του περιοδειών. Ένα από τα ζητήματα που ο Παύλος προσπάθησε να αντιμετωπίσει ήταν η ιουδαϊκή επιρροή σε αυτούς τους πιστούς που προηγουμένως ήταν ειδωλολάτρες και υποβάλλονταν σε προσπάθειες που προσπαθούσαν να τους εξαναγκάσουν να ακολουθήσουν διάφορες πτυχές του Μωσαϊκού Νόμου. Αν και απευθύνεται κατ' αρχήν στους αγίους της Γαλατίας, αυτή η επιστολή διατηρήθηκε για ολόκληρη την εκκλησία σε όλη την Εποχή του Ευαγγελίου. Η δουλεία θα περιελάμβανε όχι μόνο την υποταγή στις απαιτήσεις της Διαθήκης του Νόμου την εποχή του Παύλου, αλλά θα ίσχυε για κάθε μορφή σεχταρισμού ή αντιβιβλικών παραδόσεων που θα μας καταδίκαζαν μόλις δικαιωθούμε.

Στο βαθμό που, ως Χριστιανοί, συμμορφωνόμαστε όλο και περισσότερο με το θέλημα του Θεού, η αγιαστική

επιρροή του Λόγου του θα μας επιτρέψει να προοδεύουμε πνευματικά. Ωστόσο, μερικές φορές μπορεί να υπάρξουν πιέσεις τόσο από την εκκλησία μας όσο και από τον έξω κόσμο ώστε η συμπεριφορά ή οι πεποιθήσεις μας να συμμορφώνονται με πρότυπα τα οποία δεν αντιπροσωπεύουν απαραίτητα τις βιβλικές διδασκαλίες για ένα δεδομένο θέμα. — Γαλ. 5:1-3

Π.χ., κατά τη διάρκεια της διακονίας του, ο Παύλος ήταν πολύ ξεκάθαρος ότι η δικαίωση, ή το να θεωρηθεί κάποιος δίκαιος από τον Θεό, δεν εξαρτιόταν από την τήρηση των διάφορων τελετουργικών χαρακτηριστικών του Μωσαϊκού Νόμου, αλλά μάλλον από την αποδοχή της λυτρωτικής θυσίας του Χριστού ως βάσεως για τους αφιερωμένους πιστούς να γίνουν γιοι του Θεού. — Ρωμ. 3:20

«4 Αποχωριστήκατε από τον Χριστό, όσοι ανακηρύσσετε δίκαιοι από τον νόμο· ξεπέσατε από τη χάρη. 5 Επειδή, εμείς διαμέσου τού Πνεύματος προσδοκούμε ως αποτέλεσμα της πίστης την ελπίδα τής δικαίωσης. 6 Επειδή, στον Ιησού Χριστό ούτε η περιτομή έχει κάποια ισχύ ούτε η ακροβυστία, αλλά η πίστη, που ενεργείται με αγάπη. Δεύτερη σοβαρή προειδοποίηση 7 Τρέχετε καλά· ποιος σας εμπόδισε στο να μη πείθεστε στην αλήθεια;» —Γαλ. 5:4-7

Είναι πολύ σημαντικό οι πιστοί να μελετούν και να εφαρμόζουν τις αρχές της Γραφής κατά την άσκηση της ελευθερίας όσον αφορά τόσο τη δογματική κατανόηση όσο και τις συμπεριφορικές πρακτικές, προκειμένου να είναι αποδεκτοί από τον Επουράνιο Πατέρα μας. Πρέπει να «δοκιμάσουμε τα πάντα» και ποτέ να μην χρησιμοποιήσουμε την ελευθερία ως «αφορμή για τη σάρκα». —Α' Θεσ. 5:21· Γαλ. 5:8-13

Το εδάφιο-κλειδί μας δείχνει ότι ο νόμος του Θεού εκπληρώνεται στις ζωές των αφιερωμένων υπηρετώντας

ο ένας τον άλλον με πνεύμα και αλήθεια. Ως εκ τούτου, προσπαθούμε διαρκώς να ρυθμίζουμε τις καρδιές και το μυαλό μας σύμφωνα με τις εντολές που θέτει ο Κύριός μας κατά τη διάρκεια της επίγειας διακονίας του και επίσης αναλύονται σε διάφορες επιστολές της Καινής Διαθήκης.

Οι αφιερωμένοι ακόλουθοι του Χριστού βρίσκονται κάτω από το νόμο της ελευθερίας. Η αγάπη μας για τον Θεό αποδεικνύεται με το να θυσιάζουμε πρόθυμα τα ανθρώπινα δικαιώματα και τα προνόμιά μας στην υπηρεσία αυτού και του σκοπού του. Η Διαθήκη του Νόμου έληξε για εκείνους τους Εβραίους που δέχτηκαν τον θάνατο του Χριστού ως το μέσο με το οποίο μπορούσαν να ελευθερωθούν από αυτόν τον ζυγό της δουλείας. Μέσω της λυτρωτικής του θυσίας και τηρώντας τέλεια όλα τα χαρακτηριστικά του Μωσαϊκού Νόμου, ο Κύριός μας ανταποκρίθηκε σε όλες τις απαιτήσεις της θείας δικαιοσύνης και έτσι πληρώθηκε το τίμημα για να απελευθερωθούμε από την προηγούμενη καταδίκη μας. — Ρωμ. 10:4 ■

Ο Κύριός μας και ο Νικόδημος

*«ΥΠΗΡΧΕ δε ένας άνθρωπος από τους Φαρισαίους,
που ονομαζόταν Νικόδημος, άρχοντας των Ιουδαίων.
Αυτός ήρθε στον Ιησού μέσα στη νύχτα...»
—Ιωάννης 3:1,2—*

Η αφήγηση της συνάντησης του Ιησού με τον Νικόδημο, έναν Φαρισαίο και άρχοντα των Ιουδαίων, βρίσκεται στα εδάφια Ιωάννης 3:1-15. Είναι ένα από τα πιο ενδιαφέροντα από τα πολλά περιστατικά στην ιστορία του Ευαγγελίου, που απεικονίζει τη στάση τουλάχιστον μερικών από τους ηγέτες των Εβραίων απέναντι στον μονογενή Υιό του Θεού, τον οποίο ο Πατέρας ηγίασε και έστειλε στον κόσμο. Πιο σημαντικό από αυτό είναι η απεικόνιση που παρέχει αυτή η αφήγηση για τη στάση ενός καλά μαθημένου φυσικού ανθρώπου απέναντι στα πνευματικά πράγματα και τη δυσκολία του να τα αποδεχτεί και να τα κατανοήσει.

Οι Φαρισαίοι θεωρούνταν από πολλούς, μεταξύ των οποίων και οι ίδιοι, ως η πιο ιερή αίρεση των Εβραίων στην εποχή του Ιησού. Διεκδίκησαν ιδιαίτερη ιερότητα ως αποτέλεσμα της τήρησης του Μωσαϊκού Νόμου, εκδηλώνοντας σχολαστική φροντίδα σε όλα τα τελετουργικά χαρακτηριστικά του. Ο Νικόδημος, που ονομαζόταν «άρχοντας των Εβραίων» και «κύριος του

Ισραήλ», έμοιαζε πολύ με μερικούς από τους ηγέτες με επιρροή στις σημερινές εκκλησίες. (Ιωάννης 3:1,10) Αν και αναμφίβολα προσπάθησε να ζήσει στο μέτρο των δυνατοτήτων του σύμφωνα με πολλά χαρακτηριστικά του Ιουδαϊκού Νόμου, δεν μπόρεσε να καταλάβει πνευματικά πράγματα λόγω του ότι ήταν φυσικός άνθρωπος, και έτσι ήταν ανίκανος να λάβει τα πράγματα του Πνεύματος του Θεού, ή να τα κατανοήσει, επειδή «ανακρίνονται με πνευματικό τρόπο». —Α' Κορ. 2:14

ΓΙΑΤΙ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΝΥΧΤΑ;

Η αφήγηση αναφέρει ότι ο Νικόδημος «ήλθε στον Ιησού τη νύχτα». Έχει προταθεί ότι πήγε εκείνη την εποχή επειδή δεν ήθελε να τον δουν να επισκέπτεται ένα τόσο αντιδημοφιλές άτομο όπως ήταν ο Ιησούς με τους γραμματείς και τους Φαρισαίους, και δεν ήθελε να γίνει γνωστό ότι επηρεάστηκε με οποιονδήποτε τρόπο από το μήνυμά του. Από την άλλη πλευρά, μπορεί να ειπωθεί ότι οι νυχτερινές ώρες θα ήταν η πιο βολική στιγμή για μια ήσυχη, ιδιωτική συνομιλία, ειδικά εν όψει της πολυάσχολης ζωής του Ιησού να διδάσκει, να κάνει θαύματα και να τον ακολουθούν συχνά μεγάλα πλήθη.

Για παράδειγμα, όταν οι φίλοι του ανθρώπου που «που ήταν παράλυτος» ήθελαν να τον φέρουν στον Ιησού, υπήρχε τέτοιο πλήθος ανθρώπων γύρω από το σπίτι που ο μόνος τρόπος για να αποκτήσουν πρόσβαση στον Δάσκαλο ήταν ανοίγοντας ένα άνοιγμα στη στέγη, και κατεβάζοντας τον άρρωστο «στο μέσον μπροστά από τον Ιησού». (Λουκάς 5:18,19) Σε μια άλλη περίπτωση διαβάσαμε ότι ήταν τόσοι πολλοί που έρχονταν και έφευγαν για να δουν τον Κύριό μας και τους μαθητές του που «δεν ευκαιρούσαν ούτε να φάνε». (Μάρκος 6:31) Επιπλέον, δεν χρειάζεται να σκεφτόμαστε τον Νικόδημο να έρχεται στη μέση της νύχτας, αλλά απλώς μετά τη

δύση του ηλίου, ίσως την καλύτερη διαθέσιμη χρονική στιγμή για να κάνει μια επίσκεψη.

Η προσέγγιση του Νικόδημου προς τον Κύριό μας ήταν πολύ σεβαστή: «Ραββί, ξέρουμε ότι ήρθες Δάσκαλος από τον Θεό· επειδή, κανένας δεν μπορεί να κάνει αυτά τα σημεία που εσύ κάνεις, αν ο Θεός δεν είναι μαζί του.». (Ιωάννης 3:2) Από την απάντηση του Κυρίου μας, είναι προφανές ότι μόνο ένα μέρος της συνομιλίας καταγράφηκε. Φαίνεται επίσης ξεκάθαρο ότι το ζωτικό θέμα της βασιλείας του Μεσσία, στην οποία πίστευε κάθε Εβραίος, πρέπει να είχε αναφερθεί. «Σε διαβεβαιώνω απόλυτα, αν κάποιος δεν γεννηθεί από επάνω, δεν μπορεί να δει τη βασιλεία τού Θεού.» (εδάφ. 3) Προφανώς, ο Νικόδημος είχε ακούσει ότι ο Ιησούς κήρυττε ότι η βασιλεία των ουρανών πλησίαζε. Πιθανόν να άκουσε ότι ο Ιησούς ισχυρίστηκε ότι ήταν ο Μεσσίας—ο μεγάλος βασιλιάς—αυτής της βασιλείας.

Ως επεξήγηση, η λέξη «γεννημένος» όπως αποδόθηκε στο προηγούμενο εδάφιο, είναι η μετάφραση της ελληνικής λέξης γεννάω. Αυτή η λέξη είναι μοναδική στο ότι μπορεί να αναφέρεται είτε στην πράξη της γέννησης—την αρχή της περιόδου κύησης—ή στην πραγματική γέννηση στο τέλος της ίδιας περιόδου. Έτσι, το γεννάω μπορεί να μεταφραστεί σωστά είτε «γεννημένος» (με την έννοια της σύλληψης) ή «γεννημένος» (με την έννοια της πραγματικής γέννας από τη μητέρα), ανάλογα με το αν το υποκείμενο είναι ο πατέρας, που γεννά ή η μητέρα που κάνει την πραγματική γέννηση.

Επιστρέφοντας στο μάθημά μας, εν όψει της απουσίας πολιτικής επιρροής του Ιησού, και γενικά με οπαδούς μόνο από τον απλό λαό, ο Νικόδημος, όπως ήταν λογικό, μπερδεύόταν ότι ο Κύριος θα έκανε τόσο τολμηρούς ισχυρισμούς σχετικά με τη «βασιλεία του Θεού». Ως εκ τούτου, ο Ιησούς τόνισε το γεγονός ότι ένας άνθρωπος

πρέπει να γεννηθεί από επάνω για να «δει», με την έννοια της κατανόησης, τη βασιλεία στο εμβρυϊκό της στάδιο κατά την παρούσα Εποχή του Ευαγγελίου. Για παράδειγμα, αργότερα, ο Απόστολος Παύλος είπε ότι ο Θεός «μας ελευθέρωσε από τη δύναμη του σκότους και μας μετέφρασε στη βασιλεία του αγαπητού του Υιού». (Κολ. 1:13) Εδώ ο απόστολος προτείνει ο λαός του Θεού, όταν γεννηθεί από επάνω, να εισέλθει σε έναν νέο, πνευματικά εστιασμένο τρόπο ζωής, με νέες ελπίδες, στόχους, φιλοδοξίες, ενδιαφέροντα. «Τα παλιά πέρασαν» και «δέστε, τα πάντα έγιναν καινούργια». —Β' Κορ. 5:17

Ο απόστολος λέει: «Η βασιλεία τού Θεού δεν είναι φαγητό και ποτό, αλλά δικαιοσύνη και ειρήνη και χαρά εν Πνεύματι Αγίω.» (Ρωμ. 14:17) Οι Χριστιανοί, υποψήφια μέλη της ουράνιας βασιλείας, δεν περιορίζονται στη χρήση τροφής, όπως ήταν οι Ιουδαίοι βάσει της Διαθήκης του Νόμου, ούτε είναι υποχρεωμένοι να τηρούν μια ημέρα στις επτά ως ημέρα φυσικής ανάπαυσης, αν και, όταν είναι δυνατόν, είναι σοφό και σκόπιμο να το κάνουν. Ωστόσο, ως υποψήφια μέλη της βασιλείας, οι ελευθερίες, τα προνόμια και οι ευλογίες μας είναι πολύ μεγαλύτερα από την ελευθερία να τρώμε ό,τι μας αρέσει ή την ελευθερία να ασχολούμαστε, όταν χρειάζεται, με τη δουλειά την πρώτη ή την έβδομη ημέρα της εβδομάδας. Αντίθετα, όπως δηλώνει ο Παύλος, μερικές από τις κύριες ευλογίες που απολαμβάνουμε είναι «δικαιοσύνη και ειρήνη και χαρά στο Άγιο Πνεύμα».

Παρά τις προσπάθειες αιώνων, και με μόνη εξαίρεση τον Ιησού, δεν επιτεύχθηκε πλήρης δικαιοσύνη από κανέναν Εβραίο ως αποτέλεσμα της τήρησης του Νόμου. Η ειρήνη με τον Θεό δεν ήταν στην κατοχή κανενός στο φυσικό Ισραήλ. Ο Νόμος καταδίκαιζε μόνο και έλεγε στον τυπικό λαό του Θεού ότι δεν ανταποκρίνονταν στις θεϊκές απαιτήσεις, και επομένως ήταν υπό δικαστική καταδίκη.

(Ρωμ. 3:20· 7:7-11) Ομοίως, ούτε οι πνευματικές ευλογίες, που προέκυψαν από τη λειτουργία του Αγίου Πνεύματος, ήταν το μερίδιο οποιουσδήποτε μέχρι την Πεντηκοστή μετά την ανάσταση του Κυρίου μας. Βλέπουμε πόσο αληθές είναι ότι ένα άτομο πρέπει να «γεννηθεί άνωθεν» προτού μπορέσει να κατανοήσει ή να εξοικειωθεί στενά με τη βασιλεία του Θεού και τις ευλογίες που πρέπει να απολαμβάνουν όσοι έχουν κληθεί για αυτήν την ελπίδα στον παρόντα καιρό.

Ο ΦΥΣΙΚΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Ο Νικόδημος έκανε ερωτήσεις απαντώντας στον Ιησού: «Πώς μπορεί να γεννηθεί ένας άνθρωπος όταν είναι γέρος; Μπορεί να μπει για δεύτερη φορά στην κοιλιά της μητέρας του και να γεννηθεί;». (Ιωάννης 3:4) Εδώ βλέπουμε τη λειτουργία του φυσικού νου, με την ικανότητά του να συλλογίζεται μόνο στο επίπεδο των γήινων πραγμάτων. Στην απάντησή του, ο Ιησούς είπε μια περαιτέρω ζωτική αλήθεια που μπορεί να εκτιμηθεί πλήρως μόνο από εκείνους που γεννήθηκαν από το πνεύμα. «Σε διαβεβαιώνω απόλυτα, αν κάποιος δεν γεννηθεί από νερό και Πνεύμα, δεν μπορεί να μπει μέσα στη βασιλεία τού Θεού.» (εδ. 5) Για να «δούμε», ή να κατανοήσουμε αυτήν την βασιλεία, χρειάζεται κανείς να «γεννηθεί από επάνω», αλλά για να «εισέλθει» στην ουράνια βασιλεία στην οποία έχει κληθεί η εκκλησία, είναι απαραίτητο όχι μόνο να γεννηθεί, αλλά και να «γεννηθεί» από το Πνεύμα. Όπως λέει ο Παύλος σε ένα άλλο μέρος, «Σάρκα και αίμα δεν μπορούν να κληρονομήσουν τη βασιλεία του Θεού». (Α' Κορ. 15:50) Πρέπει να λάβουμε ένα νέο πνευματικό σώμα για να μπορέσουμε να εισέλθουμε στη βασιλεία του Πατέρα.

Η γέννηση του Χριστιανού, μας λέει ο Ιησούς,

πραγματοποιείται μέσω δύο πραγμάτων: του «ύδατος» και του «Πνεύματος». Πρώτα είναι η καθαριστική, αγιαστική δύναμη του νερού της αλήθειας· ζώντας με «κάθε λόγο που βγαίνει από το στόμα του Θεού»· και οικοδομούμενος από «το λόγο της χάρις του». (Εφεσ. 5:25,26· Ματθ. 4:4· Πράξεις 20:32) Δεύτερον είναι η λειτουργία του Αγίου Πνεύματος, που ζωογονεί τα θνητά μας σώματα στο έργο της θυσίας της σάρκας, «ανανεώνοντας» και μεταμορφώνοντας τον νου μας ώστε να γίνεται όλο και περισσότερο σαν «τον νου του Χριστού».. (Ρωμ. 8:11-13· 12:1,2· Α' Κορ. 2:16) Με αυτόν τον τρόπον είμαστε έτοιμοι να «γεννηθούμε» ως πνευματικά όντα στην ανάσταση. «Εκείνο που έχει γεννηθεί από τη σάρκα είναι σάρκα· και εκείνο που έχει γεννηθεί από το Πνεύμα, είναι πνεύμα. Μη θαυμάσεις ότι σου είπα: Πρέπει να γεννηθείτε από επάνω.» —Ιωάννης 3:6,7

Ο Κύριός μας εδώ μας λέει ότι υπάρχουν περισσότερα από ένα είδη γέννησης. Ωστόσο, όπως δείχνει η ιστορία, ο Νικόδημος συνέχισε να θαυμάζει και να αναρωτιέται για το νόημα των λόγων του Ιησού. Πόσο συχνά είναι αυτή η εμπειρία του λαού του Κυρίου από τότε, καθώς έρχονται σε επαφή με καλοπροαίρετα άτομα των οποίων το μυαλό, ωστόσο, δεν είναι σε θέση να διακρίνει πνευματικές αλήθειες.

Στο εδάφιο Ιωάννης 3:8, ο Ιησούς προσπαθεί να δώσει στον Νικόδημο μια απλή απεικόνιση των δυνάμεων που κατέχει κάποιος που γεννήθηκε από το Πνεύμα. «Ο άνεμος πνέει όπου θέλει, και ακούς τη φωνή του, αλλά δεν ξέρεις από πού έρχεται, και πού πηγαίνει· έτσι είναι καθένας που γεννήθηκε από το Πνεύμα». Από αυτό καταλαβαίνουμε ότι, σύμφωνα με την περιορισμένη ανθρώπινη κατανόησή μας, τα πνευματικά όντα είναι σαν τον άνεμο, αόρατα αλλά ισχυρά και τα μέσα κίνησής τους

πολύ γρήγορα. Για να χρησιμοποιήσουν μια κοινή έκφραση, είναι σε θέση να «έρχονται και φεύγουν σαν τον άνεμο». Ακόμη και με αυτήν την εξήγηση, ο Νικόδημος, ακόμη σε μειονεκτική θέση με το φυσικό του μυαλό, απάντησε: «Πώς μπορούν να γίνουν αυτά;» — εδ. 9

ΕΓΙΝΕ Ο ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ ΜΑΘΗΤΗΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ;

Δεν υπάρχει οριστική αναφορά στη Βίβλο ότι ο Νικόδημος έγινε μαθητής του Ιησού. Ωστόσο, γνωρίζουμε ότι υπερασπίστηκε τον Ιησού ενώπιον του Σανχεντρίν. Οι Φαρισαίοι και οι αρχιερείς είχαν στείλει αξιωματικούς για να αιχμαλωτίσουν τον Ιησού. (Ιωάννης 7:32) Ωστόσο, όταν επέστρεψαν χωρίς τον Κύριο και τους ρώτησαν γιατί δεν τον είχαν φέρει, η απάντησή τους ήταν: «46 Ουδέποτε άνθρωπος μίλησε με τέτοιο τρόπο όπως αυτός ο άνθρωπος. 47 Τους αποκρίθηκαν, λοιπόν, οι Φαρισαίοι: Μήπως πλανηθήκατε κι εσείς; 48 Μήπως κάποιος από τους άρχοντες πίστεψε σ' αυτόν ή κάποιος από τους Φαρισαίους; 49 Ο όχλος αυτός, όμως, που δεν γνωρίζει τον νόμο, είναι επικατάρατοι. 50 Ο Νικόδημος λέει σ' αυτούς, (εκείνος που είχε έρθει σ' αυτόν μέσα στη νύχτα, και ήταν ένας απ' αυτούς): 51 Μήπως ο νόμος μας κρίνει τον άνθρωπο, αν πρώτα δεν ακούσει απ' αυτόν, και μάθει τι κάνει; 52 Του αποκρίθηκαν και του είπαν: Μήπως κι εσύ είσαι από τη Γαλιλαία; Ερεύνησε και δεξ ό,τι, προφήτης από τη Γαλιλαία δεν έχει σηκωθεί.» (εδ. 45-52) Αυτό που δεν γνώριζαν οι Φαρισαίοι ήταν ότι ο Ιησούς είχε γεννηθεί στη Βηθλεέμ της Ιουδαίας, όχι στη Γαλιλαία.

Όταν σταυρώθηκε ο Ιησούς, ο Ιωσήφ από την Αριμαθαία, που ήταν μαθητής του Κυρίου, ζήτησε να πάρει το σώμα του για ενταφιασμό. Ο Πιλάτος δέχθηκε το αίτημα και μαζί με τον Νικόδημο, ο οποίος έφερε ταριχευτικά μπαχαρικά, τοποθέτησαν το σώμα του Ιησού σε έναν τάφο που ανήκε στον Ιωσήφ. (Ιωάννης 19:38-42)

Αυτά τα γεγονότα υποδηλώνουν ότι ο Νικόδημος είχε μεγάλο ενδιαφέρον για τον Ιησού και τις διδασκαλίες του. Ορισμένα παραδοσιακά γραπτά υπονοούν ότι μετά την ανάσταση του Ιησού, ο Νικόδημος έγινε μαθητής του Χριστού και έλαβε το βάπτισμα από τον Πέτρο και τον Ιωάννη. Ορισμένα γραπτά υποδηλώνουν περαιτέρω ότι οι Εβραίοι, σε εκδίκηση για τη μεταστροφή του, στέρησαν από τον Νικόδημο το αξίωμά του, τον έδιωξαν από την Ιερουσαλήμ και ότι μετά το θάνατό του τον έθαψαν κοντά στους τάφους του Γαμαλιήλ και του Στεφάνου. Ωστόσο, δεν γνωρίζουμε, εάν οποιοσδήποτε από αυτούς τους ισχυρισμούς είναι αληθινός, γιατί η Αγία Γραφή σιωπά για το θέμα.

Η ΠΙΣΤΗ ΜΑΣ ΜΑΣ ΕΠΙΤΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΛΕΠΟΥΜΕ

Καθώς αναθεωρούμε στο μυαλό μας αυτήν την ενδιαφέρουσα συνάντηση μεταξύ του Ιησού και του Νικόδημου, πόσο ευγνώμονες πρέπει να είμαστε που, ως αποτέλεσμα της πίστης μας στον Λυτρωτή και της αφιέρωσής μας στον Θεό μέσω αυτού, μπορέσαμε να παραμερίσουμε τον φυσικό νου. Με το να «γεννηθούμε άνωθεν», «βλέπουμε τη βασιλεία του Θεού» και εκτιμούμε τα πνευματικά πράγματα που σχετίζονται με αυτήν. Επιπλέον, κατανοούμε τις προϋποθέσεις για την ένταξη στη βασιλεία του Θεού, και το έργο που σχετίζεται με αυτήν, τόσο τώρα όσο και στο μέλλον. Ωστόσο, για να εισέλθουμε πραγματικά σε αυτήν την βασιλεία, πρέπει να «γεννηθούμε από το Πνεύμα». Επομένως, ας αγωνίζεται καθημερινά ο καθένας μας για να εκπληρώσει τον όρκο της αφιέρωσής του στον Θεό, ώστε όντας «πλούσιος στην πίστη», να είναι «κληρονόμος της βασιλείας που υποσχέθηκε σε αυτούς που τον αγαπούν». —Ιακώβου 2:5

* * *

